

[C. F. Sørensen.]

kan dispensere fra Loven, saaledes at en Del af disse Revisorer, naar de kan godtgøre, at de har været 4 Aar i en Virksomhed, hvor de har haft Revisorarbejde til Hovederhverv, kan glide ind i Gruppen Statsautoriserede Revisorer. Jeg tror, der er Grund til at sige den højtærede Handelsminister Tak, ikke mindst fra Erhvervene i vort Land, fordi Lovforslaget nu endelig er fremkommet, saa at den Stab af Revisorer, som har det blaa Stempel, nemlig de statsautoriserede, kan blive forøget med de Revisorer, som har samme Kvalifikationer, samme Dygtighed som dem, der nu er statsautoriserede. Jeg anbefaler paa min Gruppes Vegne Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Schovelin: Som de to ærede foregaaende Talere har omtalt, er det gaaet med dette Lovforslag efter det gamle Ord: Frem og tilbage er lige langt, ud og ind er lige trangt. Disse Lovparagraffer har baade været inde i Næringslovsforslaget og ude af det igen og inde i Næringslovsforslaget, og nu er de igen ude af det. Jeg ser imidlertid ikke, at der heri er noget særdeles kedeligt. Jeg formoder oven i Købet, at hvis vi skulde faa en ny Næringslov, var der intet i Vejen for, at man indføjede disse Paragraffer i Næringsloven ved en eventuel Kodifikation. Som Lovforslaget foreligger, mener jeg, det i det hele og store er tilfredsstillende, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige det en hurtig og velvillig Behandling.

Det er efter min Mening — her er jeg noget i Modsætning til det ærede 5te tingvalgte Medlem (Villemoes) — en god Ting, at vi har faaet denne Institution indført. Jeg vilde oven i Købet for mit Vedkommende gerne have set, om man havde hævet de statsautoriserede Revisoreres Stilling endnu højere. I England, hvor Forbilledet er taget fra, er den statsautoriserede Revisor en Mand, der nyder en overordentlig Anseelse, fordi der fordres saa forfærdelig meget af ham, saa stort Kendskab, saa store Kundskaber, saa store Erfaringer. Og dette styrkes yderligere ved, at han har personligt Ansvar for de Regnskaber, hvorunder han sætter sit Navn. Dermed mener jeg, at han ogsaa har et pekuniært Ansvar, og jeg er af den Formening, at dette egentlig burde være det mest afgørende Skridt i saa Henseende, som altsaa endnu staar tilbage; naar vedkommende med sin Formue hæfter for, at et Regnskab er rigtig, er det vistnok den størst mulige Betryggelse for, at han nok skal se sig tre Gange for, inden han skriver sit Navn under.

Efter min Mening er det et Fortrin, at Lovforslaget, som det nu foreligger, dog ikke har aabnet Adgang for Ministeren til at sætte særlige Takster for Revisorvirksomheden, fordi jeg mener, at dette er forbundet med overordentligt Besvær. Jeg for mit Vedkommende hilser det ogsaa som et Fortrin, at man ikke har skabt nogen ny Centralorganisation, en Pendant til Sagførerraadet. Jeg tror, det vil være bedst, som det nu er. Jeg kan derfor ikke se andet end, at Lovforslaget maa kunne gennemføres saa at sige uforandret. Det er muligt, at der kan være en enkelt Ændring at indføje, og det er derfor rigtigst at underkaste Lovforslaget en Udvalgsbehandling. Men det maa da være en meget kort Udvalgsbehandling, og jeg tror, det let kan blive en meget kort Udvalgsbehandling, saaledes at Lovforslaget kan gennemføres.

Det er blevet sagt allerede flere Gange, og det er fuldstændig rigtig, at vil det gaa saaledes, at vi faar Bankloven og Aktieselskabsloven gennemført, er det en Nødvendighed, at denne følger med; og det er jo saa yndigt at følges ad.

Gunnar Fog-Petersen: Det foreliggende Lovforslag er jo en Følgesvend til Lovforslaget om Aktieselskaber, der for Tiden behandles i et Udvalg her i Landstinget. Naar Lovforslaget om de statsautoriserede Revisorer forhaabentlig bliver vedtaget omtrent samtidig med den nævnte Lov, tror jeg, det vil have den Virkning, at der bliver uddannet flere statsautoriserede Revisorer, end der har været hidtil, og at en hel Del af Erhvervslivets prøvede Revisorer faar Autorisation. Dette er Hensigten med Lovforslaget. Det bliver mere og mere almindeligt at benytte sig af statsautoriserede Revisorer. Det kræves desuden i visse Tilfælde af Lovene, og derfor er Lovforslaget her meget paakrævet.

Jeg beklager, at § 9 i Lovforslaget, som det blev fremsat i Folketinget, er gaaet ud ved Behandlingen der, og jeg beklager ligeledes Ændringen i § 8. Som det nu staar i § 8, maa Revisorerne ikke kræve højere Betaling, end der kan skønnes rimeligt. Det er en almindelig moralsk Forskrift. Dem faar vi efterhaanden ikke saa faa af i vore Love. De har maaske nogen Værdi — jeg tror ikke saa forfærdelig megen. Hvis altsaa en statsautoriseret Revisor tager mere end det, som den, der bruger ham, skønner rimeligt, kan han i Henhold til § 10 meldes til Politiet. Saa kommer der en Politisag ud deraf, og Dommeren skal da i Hen-